

1463

LUND'S UNIVERSITET
FOLKMINNESAMM.

1463

Graff
Gammarbidsel

G.P. Johnson
Stockholm

Frånskrift: frågeformulär

8971

Fråga 4, Slakt, Huslös brudle endast slakta af drackor; ejnes hällad Boaser, men efterslakta af tillmacka humlor, dett varare Boare, varig varare ett särskilt mörningsförsäk, särskilt sett, jag hörde i den mina lärarläro, sätter att humlorerna miste ren ren var leasen, Ah var arvshilt i slakta på den, Men också i min lärarläro, på 18-40 talet, var hatt slakt af leasen, jämte skuttets nedgrävning ett minne blott, det minstade i östra Österåsland.

11 12, Skrämt gick slakt, Detta varare minans föremål, att giv till en granskare, att se att fai lemn rumpelbraget, humlor intressiffr, att skrämtrennen slaktare senare, att naturligt hlef den mörnande mörkten förgrymna eft,

Fråga 7 och 8, om Bergar

Ett sprutte sju första slakter, som kom i företräden, tio i samband med handelsdrift, var terrorist, Ett andsprutte ons sprayer, ons direktörskund best af arbetskunskaps lyder, Bergar är mörningsman, till den, som sätter den -

11 8, Speritu, De sju av dem i Bräkby sluter, Afven ej rikt, Västbrukarnas brudle, far till en mafflicka, afverkningsskola, (Genskunklare struntar i den, men det här ej offentliggöres, på något sätt)

Den jag harit fallit sätta, hukle en soperius, som han matade med sitt blod, en säng av äret, hisstaden naturligt tillbrunnen för att förhindra hans vidhökars.

11 15 och 16, Skatter i jord, Oftast hukle nazat mystiskt mörn mörkt, ejnar nedgrävda skatter, För att tillgåna sig den tillgångs flera olika sätt, Ah i regel miste tyrt med saktigas, trullingsasens unnaida man, De sju av dem i Bräkby sluter,

Under tiden med denna färd i Augt 1803, berättade han mig om sitt gäste, att en dräng som gick i hörnet på en äldre, färd hand att drifva upp på en stor sten, den på älvens. Upphunnen på stenen, fick han hant se, en Guldhornet stå där, utstånd af trallen för att salas, Drängen, bestände i färdhand i horntan, och den bröllade derban ej årtagat af trallen, Utan drängen tag den, ab den blef också hundhornet i en seker, mitt i vända ej manas, eftersom han var gjort eld.

Fredg 18, De dagar ab dagar i Brailycles,

När han berättade dessna rätter,

Een flicka gick i en skog, ab färd se en knapsprömittel född med häl, Han hant ut hälmet ab tag han mittel, ab ett huf var fastnat i en axemunket i mittel, var nu ett silfvermynt, Flickan gick emeraf tillbaka där han hält ut hälmet, men eld hans ej, trallen hörde årtaget skuttas.

11 19, 20, De dagar ab dagar i Brailycles, ^{Östergotlands}
Öfver och Tornänskogen, uti en sandig svall
skall finnas en Guldhornet, i en svart,
som en hår sten, i det yttre, han
varit med förr dessatt i dessa nejder.

11 22, sagt han här i en teknik, att
E.P. Nordenskiöld din hant beröpte Östergötland,
och han beröptning ab föremärket, af en
hundman Bremer, skall ha hant en
furstastisch histarie, com Hämmerhjels
härads, första helige uncle, Nordenskiöld
upptäckte den, ab fin i det verket den,
hans åriga upptäckningar är, (ej tryckt)
Denne Bremer, är antingen föremann i
dessa dagar, eller han är efterträddare om hundman